

sætning under den Forudsætning, at Landstinget ikke bliver et Ekko af Folketinget.

Berntsen: En indgaaende Debat om det foreliggende Spørgsmaal forekommer det mig rettest at udsætte til næste Rigsdagssamling, naar der kommer til at foreligge et praktisk Forslag til Løsning af dette Forhold. Men naar den ærede Ordfører for Forespørgerne (Borgbjerg) spurgte mig, om jeg havde glempt, at Grundlovændringens Vej er prøvet, men prøvet forges, maa jeg dertil svare: Nej, det har jeg ikke glempt, men har det ærede Medlem glempt, at fordi en Sag har været prøvet, og det ikke er lykkedes at gennemføre den, kan man maaske derfor nok ved en ny Prøve faa det Resultat, man ønsker? Jeg synes, det ærede Medlem maa være belært af denne Rigsdagssamlings Forhandlinger om, at saadant kan ske. Hvor mange Gange have vi ikke prøvet at sende Lovforslaget om den kommunale Valgret eller om Rettens Pleje til det andet Ting, og hvor mange Gange ere Forhandlingerne derom ikke strandede, og dog er det nu lykkedes ved fortsat Forhandling at komme til et Resultat med Hensyn til disse Spørgsmaal. Jeg haaber derfor, at det ogsaa skal lykkes ved fortsat Forhandling at komme den Vej, jeg ønsker, i denne Sag. Men, som sagt, det forekommer mig, at Tidspunktet nu ikke er til en fortsat Forhandling om denne Sag.

Ordføreren for Forespørgerne (Borgbjerg): Det er ikke mig, der har rejst denne Debat. Jeg tror, at jeg fattede mig saa kort, jeg kunde, idet jeg nøjedes med at læse Forespørgselen op, og jeg tror, at jeg ogsaa i mit Svar var saa kortfattet som muligt, idet jeg nøjedes med at takke den højtærede Konseilspræsident for hans Svar. Det er andre, deriblandt det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), som have rejst Debatten, og det har nødsaget mig til ogsaa at sige et Par Ord.

Jeg er lidt ængstelig for det ærede Medlems Lyst til at gøre flere Prøver. De Prøver, han hentydede til, kunne ikke bevirke, at jeg er stærkt begejstret for at faa mange flere af den Slags foretagne. Men desuden vil jeg gøre opmærksom paa, at i denne Sag blev Grundlovændringens Vej prøvet med særlig Alvor og Udholdenhed. Om denne Grundlovændring stod, hvis jeg ikke tager fejl, hele dette Ting med Undtagelse af den den Gang endnu mindre Højregruppe end nu. Her

stode vistnok over 100 af Folketingets 114 Medlemmer enige om at anbefale den. Med den Kraft kom Forslaget op til det andet Ting og strandede, som det ærede Medlem vil vide, egentlig ikke paa sin egen Realitet, men paa den store Vanskelighed, som hedder Landstingets Opløsning og derunder de kongevalgtes Opløselighed. Hvis det ærede Medlem kunde staa op og sige, at dette Spørgsmaal er som Fod i Høse, det er løst lige med det samme, og det vil ikke volde nogen som helst Vanskelighed, kunde han ogsaa gøre sig Haab om, at en fornyet Prøve vil føre til et Resultat. Men efter hvad der skete i Landstinget i Fjor Foraar, nærer jeg ikke Tvivl om, at ethvert Forsøg paa at faa en Grundlovforandring foreløbig vil strande.

Enhver Prøve paa ny at forsøge paa en Grundlovændring kan kun udspringe fra Lysten til at faa denne Sag til at strande og bevare det nuværende Grundlag og kan kun være et Paaskud for ikke at faa det nuværende Grundlag forandret. Derom er jeg ikke i Tvivl, derom er intet Medlem i denne Sal i Tvivl, og derom er ingen forstaaende Vælger i Tvivl. Enhver vil kunne forstaa, at en fornyet Prøve kun kan ønskes for at bevare det, man helst vil bevare: den nuværende uretfærdige Ordning.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) halede, hvad jeg beklager, ligesom lidt i Land paa sine første Udtalelser. Det ærede Medlem mente, der kunde gøres et Forsøg paa at faa en Grundlovændring. „Et Forsøg“ er dog ogsaa et vagt Udtryk, der kan fortolkes paa mange Maader. Det kan forklares saaledes, at naar Sagen foreligger til Efteraaret, vil det ærede Medlem holde en Tale, i hvilken han vil anbefale at gaa Grundlovændringens Vej, men naar det i et eventuelt Udvalg viser sig, at Vejen er ufremkommelig, vil han ikke insistere derpaa, men arbejde sammen med os andre paa Grundlovens Opfyldelse. Jeg vil tillade mig at fortolke det paa den Maade. For saa vidt gør det ikke stor Skade. Et saadant Forsøg kan gøres i en halv Time i et Udvalg. Men hvis det ærede Medlem derimod mener, at næste Rigsdagssamling skulde gaa med til et saadant Forsøg, betyder det, at vi ikke ved næste Folketingsvalg ville kunne gaa til Valg paa et nyt Grundlag. Det vilde jeg i højeste Grad beklage, og det vil det ærede Medlem ogsaa, for det er ikke blot den højtærede Konseilspræsident, der har erklæret — hvad vi ogsaa have hentydet